

Данијела Боџојевић

ЖРТВА

Мала црква
Сунце

Дете сам
У себи створила
Од беле крви снега

Дете згрчено у утроби

Ледени поглед
Кроз сузе

Мала црква у поноћ
Као авет је

Пред њом сам осмехнута
На коленима

Умирем ноћу
У снег ме носе

Поново сунце